

HF besmetting

Door: Martin PA9DX

Al mijn hele leven, heeft alles wat met elektronica te maken heeft, al een grote aantrekkingskracht op mij. Op mijn 13^e ging ik met mijn pa op bezoek bij een kennis. Deze kennis had zijn hele zolder met allerlei elektronica vol staan en was, tot mijn grote verbazing, in QSO met een bevriend amateur. Ik dacht dat deze praktijken illegaal waren, maar hij vertelde dat hij gelicenseerd zendamateur was met de roepnaam PE1AFS. Deze om, Bert genaamd, liet mij alles van de hobby zien en ik was stomverbaasd wat er allemaal mogelijk was.

Op mijn 15^e kwam ik in aanraking met iemand die illegaal op 3 meter uitzond en dit was toen een prachtige uitdaging voor mij. Uitzenden en vooral zelf de zenders bouwen en kijken hoe ver ik kon komen was 4 jaar lang eigenlijk de enige hobby die ik heb beoefend. Ik heb in die tijd met 10 watt heel Nederland gewerkt. Ik zat destijds op de M.T.S. en heb mijn elektrotechniek diploma behaald. Alles wat ik daar leerde, paste ik toe in de praktijk.

Op mijn 19e sloeg het noodlot toe. Door een duik in ondiep water heb ik mijn 5e nekzwervel gebroken. Van de één op de andere dag was ik mijn onafhankelijkheid kwijt en moest door iedereen geholpen worden. De nacht na het ongeval was ik al druk met mijn toekomst bezig. Ik wilde perse mijn machtiging halen en een postorder bedrijfje in elektronica componenten beginnen, als dit natuurlijk allemaal mogelijk was. Onze kennis PE1AFS verzekerde mij dat de machtiging geen probleem op mocht leveren en dat aan de bediening van de zenders wel iets gedaan kon worden.

In het revalidatie centrum de Hoogstraat te Leersum heb ik 13 maanden gerevalideerd. Ik heb in het revalidatie centrum een mondeling C examen afgelegd. Dit examen werd afgenomen door Philip Huis/PA0AD en een RCD beambte, de heer Rademakers. Ik slaagde met vlag en wimpel.

Intussen was er thuis een mooie aanbouw met een oppervlakte van 32 vierkante meter gebouwd. Mijn vader en moeder zijn in de verbouwde garage gaan wonen en mijn zus, man en kinderen zijn bij mij komen wonen. Tot op de dag van vandaag gaat dit leven in commune, erg goed. We kunnen het met zijn allen erg goed vinden.

Na mijn thuiskomst hebben mijn vrienden een groundplane en een 10 elments paraboom voor 2M in mijn op het dak staande

pylonenmast gehangen. Dit was toch nog niet zo'n geweldige setup. Ik wilde natuurlijk een zo hoog mogelijke antenne mast naast ons huis neerzetten. Ik heb een vrijstaande, 24 meter hoge constructie mast, met hulp van vrienden, geplaatst.

Twee meter was leuk, maar mijn droom was toch om ook op HF uit te kunnen komen. Dit zag

ik eigenlijk niet zitten omdat ik door mijn handicap geen pen vast kan houden, dus naar mijn mening ook geen cw kon leren. Een bevriend amateur, Jan PA3EGH uit Wijk bij Duurstede, vertelde mij dat hij bij een bijzonder geschikte amateur, zijn CW lessen had gevolgd. Jan zou contact met hem opnemen. Het was Wim PA3BRP uit Hardinxveld Giessendam, ik denk bij bijna alle zendamateurs bekend. Wim belde mij op om te inventariseren wat de problemen en mogelijkheden waren en om een afspraak te maken. Wim kwam en had zijn Junker seinsleutel met piepkastje meegenomen. "Sein eens een S.O.S.", zei Wim. Ik seinen en zowaar er kwam een S.O.S. uit het piepkastje rollen. Ik sein niet met mijn vingertoppen, maar met mijn hele arm, vanuit de schouder. "Prima", zei Wim "jij leert morsetelegrafie daar zorg ik voor!" Dit was in 1985.

We hebben elke middag op 2 meter op 144.775MHz contact met elkaar gehad. Wim begon met de 'E' de 'I' en de 'O' in een groepje van 5, waarna hij de microfoon losliet en ik de geseinde tekens moest opnoemen. Na een tijdje ging het met stukken van zinnen op dezelfde manier. We hadden er alletwee veel lol in. Na 5 maanden was de tijd rijp om een aangepast examen af te leggen. Dit was in 1986.

Wim was samen met zijn eega, Adrie PA3CFU, al vroeg in de middag paraat. Ik was zenuwachtiger dan voor mijn MTS examen. Toen kwamen de beide examinatoren binnen, ook met de beide eega's. Eén van de examinatoren was Flip Huis/PA0AD, wat natuurlijk een een grote verrassing was. Ik moest eerst een stukje seinen en dat ging prima. Toen moest ik nemen, maar de RCD man, de heer Rademakers, kreeg zijn bandrecorder niet aan de gang, waarop Flip zei: "Pak de sleutel maar, je bent toch marconist geweest!" De goede man begon te seinen en ik bakte er helemaal niets van. Wat een beroert schrift, plakken en hakkelen, ongelooflijk. Flip zei: "Hou maar snel op, Martin seint beter dan jij." De hele groep moest hard lachen, waarna het ijs gebroken was. We zijn toen met zijn allen aan het gebak gegaan om het te vieren.

Ik heb sindsdien hele leuke verbindingen op HF gemaakt, voornamelijk in phone. Soms was ik ook met de sleutel te horen, maar het seinen met de hele arm was erg vermoeiend. Met Wim en Adrie heb ik nog altijd een erg goed contact. Ongelooflijk dat er mensen zijn die je zo kunnen helpen en steunen, ik ben ze er nog altijd erg dankbaar voor. Nu in 2001 ben ik de morse telegrafie weer op gaan pakken. Ik ben met random tekst begonnen op 10WPM. Na 3 weken zat ik op een snelheid van 20WPM tekst. Ik seinde alleen met de PC vanwege de moeheids verschijnselen van mijn arm. Toch heb ik 2 weken geleden een oude TenTec paddle (enkelvoudig) aan de set gehangen. Het is niet zo'n beste paddle, want ik kan er weinig op instellen. Toch hoop ik met veel oefenen, dit ook onder de knie te krijgen.

Wat ik nu zo erg vind is, dat er onder druk van een stel C amateurs die de moeite niet willen nemen om CW te leren, de eisen voor de A machtiging naar beneden toe bijgesteld worden.

Als je een serieus en gemotiveerd zendamateur bent, is het helemaal geen probleem om morse telegrafie te leren. Amateurs die de A machtiging op een presenteer blaadje aangereikt willen krijgen, zijn voor mij geen serieuze amateurs. Het is gewoon mooi om CW machtig te zijn. Het is een ambacht dat niet veel mensen machtig zijn. Ik zeg altijd: de grootste schreeuwers kunnen in een microfoon roepen, maar geen SEINSLEUTEL bedienen! Daarom moeten we, als serieuze amateurs, CW in ere houden en blijven beoefenen.

Tot slot kan ik zeggen dat door de interesse in elektronica en de zendhobby, ik een hele grote voorsprong heb op mijn lotgenoten. Ik heb vrienden over de hele wereld. En natuurlijk heb ik

ook vrienden in mijn naaste omgeving, die mij met mijn plannen en bouwprojecten helpen. Deze vrienden heb ik ook allemaal zo ver zien te krijgen, dat ze de A machtiging hebben gehaald. En zo zijn we altijd druk met het postorder bedrijf in Elektronica componenten, DX SSB, CW, ATV, en met de zendvrienden.

We hebben een prachtige hobby. Laten wij hier trots op zijn en met ere de microfoon en sleutel bedienen.

Martin van der Donk/PA9DX, zomer 2001

Bron: HelleMonster nr 3, zomer 2001